Nr. 85. Piątek 14. Kwietnia 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370)

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Uzupełniające wybory członków Rad powiatowych rozpisują się jak następuje:

1. Dwu członków Rady powiatowej w Podhajcach z grupy większych posiadłości na dzień 9. maja r. b.

2. Dwu członków Rady powiatowej w Rawie z grupy większych posiadłości na dzień 15. maja r. b.

3. Jednego członka Rady powiatowej w Stanisławowie z grupy gmin wiejskich na dzień 15. maja r. b

4. Jednego członka Rady powiatowej w Kamionce strumiłowej z grupy większych posiadłości na dzień 9. maja r. b·

5. Jednego członka Rady powiatowej w Brzozowie z grupy gmin wiejskich na dzień 9. maja r. b.

6. Jednego członka Rady powiatowej w Stryju z grupy gmin wiejskich na dzień 9. maja r. b. i jednego członka tejże Rady z grupy większych posiadłości na dzień 11. maja r. b.

7. Jednego członka Rady powiatowej w Kałuszu z grupy większych posiadłości na dzień 22. maja r. b.

8. Jednego członka Rady powiatowej w Wieliczce z grupy gmin miejskich na dzień 15. maja 1871 i

9. Jednego członka Rady powiatowej w Sączu z grupy większych posiadłości na dzień 16. maja 1871.

Wybory odbędą się w dotyczących miastach powiatowych; o godzinie i miejscu wyboru zawiadomieni będą wyborcy kartami legitymacyjnemi, które im doręczonemi zostaną.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa
We Lwowie dnia 13. kwietnia 1871.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Jego Excel. prezydent rady ministrów hr. Hohenwart udał się na najwyższe wezwanie dnia 11. b. m. po południu do Tyrolu i towarzyszyć będzie Najjaśn. Panu w podróży do Trydentu i Innsbrucka. We Wiedniu zastępywać będzie prezydenta rady ministrów Jego Excel. baron Holzgethan.

Berlin. Parlament niemiecki odrzucił, jak wiadomo, 223 głosami przeciwko 59 wniosek posła Reichenspergera o przyjęcie do kontytucyi niemieckiej artykułów z konstytucyi pruskiej, traktujących o prawach zasadniczych. Nad uchwałą tą czyni „Kreuz. Ztg.“ w w artykule wstępnym następujące uwagi: „Z stósunku oddanych głosów pokazuje się, że „„stronnictwo centrum,““ jak się samo nazywa, czyli „„stronnictwo klerykalne,““ jak je zwykle nazywają, pozostało bez poparcia z swoim wnioskiem, pomimo że wniosek ten dla pewnych innych grup, które chętnie polują na prawa zasadnicze, wiele musiał mieć powabu. Rezultat rozpraw kilkudniowych objaśnia się nasamprzód życzeniem objawionem ze wszystkich stron izby, które z pewnością zaszczyt przynosi politycznemu zmysłowi tejże, zadowolnienia się tymczasowo czemś już gotowem i pozwolić na wprowadzenie w życie takiej konstytucyi państwa, jaka wyszła z traktatów zawartych pomiędzy książętami i z przyzwoleniem parlamentu Związku północno-niemieckiego, tudzież reprezentacyi krajowych państw południowo-niemieckich. Ułożono ją w czasach największych niespokojności i niebezpieczeństw, zatem jest rzeczą łatwą do pojęcia, że pragnie się zabezpieczyć ją przedewszystkiem w spokoju, tem więcej, że naród niemiecki przez stósunki, w jakie popadła Francya, otrzymał napomnienie, ażeby z wytrwałości uczynił cnotę polityczną. Lecz prócz tej przyczyny ogólnej natury podał jeszcze dwa specyalne powody do odrzucenia właściwy kierunek i wewnętrzne znaczenie wniosku Reichenspergera. Wniosek ten, domagający się przeniesienia artykułów 12 i 15 konstytucyi pruskiej, które to artykuły odnoszą się do stósunku towarzystw religijnych w państwie, do prawodawstwa państwa niemieckiego, inwolwował rozszerzenie kompetencyi związkowej, ponieważ tejże sprawy kościelne nie są przekazane. To też właśnie ze strony konserwatywnej należało wziąć w obronę istniejące stósunki państwowe przeciwko wszelkiej zaczepce. I tem to gorzej było dla wnioskodawcy i jego stronnictwa, że ich wystąpienie ściągać się mogło do ich własnych, przy innych sposobnościach objawionych zapatrywań i antypatyi przeciwko wszechwładztwu parlamentu. Mianowicie tyczy się to pana Windhorsta. Można było zarazem i na to słusznie wskazać, — i pod tym względem poparto silnie pruskich konserwatystów ze strony południowo-niemieckiej — że przez przyjęcie pruskich praw zasadniczych o stósunku towarzystw religijnych do państwa do konstytucyi niemieckiego państwa nie pozyskanoby spokoju konfesyjnego dla państw południowo-niemieckich, jaki one u nas wyrodziły. Ponieważ tam wprowadzonemby zostało przez przyjęcie owych praw zasadniczych do konstytucyi państwowej prawodawstwo krajowe w zamęt chaotyczny a spór pomiędzy państwem a kościołem uwydatniłby się mocniej. Nie konieczną jest objaśniać, jakie inne jeszcze powody kierowały głosowaniem pojedyńczych, lecz rezultatu nie należy w żadnym razie uważać za wynik jakiej tendencyi nieprzyjaźnej katolickim interesom. W imieniu konserwatystów wykazał to zresztą p. Blankenburg wyraźnie w świetnej swej mowie, gdyby o tem jeszcze kto chciał wątpić.“

— W parlamencie niemieckim ukonstytuowało się dotąd siedm stronnictw: 1. Stronnictwo konserwatywne liczy 56 członków i składa się wyłącznie z deputowanych frakcyi staropruskiej. To stronnictwo głosuje zawsze za wnioskami rządowemi, wyjąwszy jeżeli idzie o podwyższenie podatku od wódki. Przewódzcami tego stronnictwa są przyjaciele ks. Bismarcka: Blanckenburg i Wagener. 2. Stronnictwo państwowe czyli raczej stronnictwo hrabiów dawniej wolnokonserwatywne nazwane liczy 31 członków, a między nimi byłego ministra wirtemberskiego Wagnera. Majętni właściciele dóbr ziemskich stanowią niezależną część tego stronnictwa; w kwestyach kościelnych uchodzą oni za wolnomyślnych. Imieniem tego stronnictwa przemawiają najczęściej hr. Bethusy i Kardorf. 3. Stronnictwo klerykalne liczy 56 do 60 członków. Stronnictwo to składa się przeważnie z 18 patryotów bawarskich pod przewództwem Greila i z 36 deputowanych z prowincyi nadreńskiej i Westfalii. na których czele stoją bracia Reichensperger i deputowany Mallinckrodt. 4 Liberalne stronnictwo państwowe liczy około 30 członków. Do stronnictwa tego należą: staroliberalni, saksońscy partykularzyści, Rogenbach z z Badenu, ks. Hohenlohe z Bawaryi. bawarski prezydent rządu Hormann, hr. Luksburg, trzej liberalni Bawarczycy, Völck i M Bart z bawarskiego stronnictwa postępowego. 5. Stronnictwo narodowo-liberalne liczące około 123 członków, a mianowicie 28 ze stronnictwa staropruskiego, 29 deputowanych małych państw północno-niemieckich, 7 ze Saksonii, 9 z Badenu, 17 z Wirtembergii i 12 z Bawaryi. Później dopiero okaże się, czy członkowie tego stronnictwa we wszystkich kwestyach zgodnie występywać będą. 6. Stronnictwo postępowe składa się z 44 członków, Do stronnictwa tego wchodzi 20 deputowanych z dawnych Prus, dalej deputowani z większych miast Berlina, Wrocławia i Szczecina, 3 członkowie z Nassau, 4 z mniejszych państw północno-niemieckich, na ostatek 4 deputowani z Bawaryi. 7. Frakcya posłów polskich składająca się z 14 członków. Pozostaje 23 „dzikich“, którzy najczęściej z liberalnymi głosują. „Dzicy“, narodowo-liberalni i postępowi zajmują lewą stronę, konserwatyści, klerykalni, liberalno-konserwatywni i Polacy prawą stronę parlamentu niemieckiego.

— „Allg. Ztg.“ donosi, że arcybiskup monachijski wezwał profesora doktora Friedricha, ażeby w przeciągu dwóch tygodni poddał się pod uchwały soboru, w razie bowiem przeciwnym zostanie ipso facto ekskomunikowany. Podobne zawezwanie miał otrzymać i ksiądz Döllinger. Prof. dr. Friedrich wydaje, jak taż sama gazeta donosi, dzieło pod tytułem: „Documenta ad illustrandum concilium Vaticanum anno 1870.“ Autor, który podczas zebrania soboru w Rzymie bawił, powiada, iż mu się wtedy udało pozyskać ważne dokumenta do soboru się odnoszące i dla innych nieprzystępne. Pomiędzy innemi pismo tylko w 50 odbitkach istniejące, a zredagowane przez pierwszych dostojników kościoła w Francyi „o wolności soboru“ — dalej mało lub niedostatecznie znane dotąd protesty, wniesione przez 55 biskupów na posiedzeniu soboru w dniu 18. lipca — w końcu korespondencyą pomiędzy kardynałem Antonellim a księciem Schwarzenbergiem.

Warszawa. Czytamy w „Czasie“: Od dawna już zapowiadano bliskie zniesienie Komitetu Urządzającego. Do zniesienia samorządu Królestwa rząd rosyjski użył tego sposobu, iż utworzył komitet urządzający, na który zlał wszelką władzę i w nim ześrodkowywał wszystkie funkcye administracyi. To też komitet przejmował jedne po drugich zadania oddzielnych komisyj rządowych i z instytucyi przeznaczonej do sprawy włościańskiej, stawał się samowładnym panem losów Królestwa. Z każdym dniem rosła jego władza: On przeprowadzał reformy, kontrolował wszystkie wydziały, znosząc komisye rządowe spraw wewnętrznych, skarbu, izby obrachunkowej i t. d. dziedziczył po nich znaczną część ich działalności.

Dopiero gdy wszystkie samodzielne urzęda centralne Królestwa poznoszono, zaczęto odbierać Komitetowi Urządzającemu władzę którą piastował, i znowu, jedna po drugiej wymykały mu się wszystkie funkcye na rzecz ministerstw petersburgskich. W ostatnich czasach Komitet Urządzający załatwiał już tylko bieżące sprawy, i z każdą chwilą życie jego chyliło się ku końcowi. Trubników, jeden z najczynniejszych członków Komitetu przed miesiącem, już odwołany został do Petersburga i tam zamianowany prezesem czasowej komisyi do spraw właściwych w Królestwie. Inny członek Komitetu Sołowiew, podobnież został członkiem tej samej komisyi. Po tem wszystkiem zniesienie Komitetu nie przedstawiało już tej doniosłości, jaką mogło mieć przed kilkoma laty, i jest tylko dalszym ciągiem systemu centralizowania wszystkich władz w Petersburgu. Podajemy treść ukazu znoszącego Komitet Urządzający.

Przystępując w r. 1864 do stanowczego przeobrazowania organizacyi tej części państwa, uznaliśmy za konieczne ześrodkować cały zarząd miejscowy w instytucyi posiadającej obszerne nader pełnomocnictwa.

Utworzony w tym celu Komitet Urządzający, w r. 1864 przez lat 7 nieustannej i gorliwej działalności, dokonał świetnie poruczonego sobie ważnego zadania, usprawiedliwiając położone w nim zaufanie, i zasłużywszy na uznanie najzupełniejsze. Dziś, po ukończeniu wprowadzenia w życie ukazu z 19go lutego 1864 r. o urządzeniu włościan i po oddaniu zarządu cywilnego Królestwa pod bezpośrednią władzę ministerstw — zostaje postanowiono:

Komitet Urządzający znosi się z 1 (13) kwietnia 1871 r. Sprawy powierzone Komitetowi o kompetencyi władz administracyjnych i sądowych, oraz tychże władz i władz duchownych, mają być wnoszone do właściwych ministerstw, lub do komitetu do spraw Królestwa (w przybocznej kancelaryi Cara). Sprawy administracyjne wydziału sprawiedliwości, do nastąpić mającej reorganizacyi tego wydziału (urzędowa pierwsza zapowiedź reform sądowych) przydzielić kancelaryi namiestnika.

Znajdująca się przy Komitecie Urządzającym komisya prawnicza również się znosi, a jej czynności obejmie komisya do spraw Królestwa w przybocznej kancelaryi Cara, do której w celu dalszych w tym kierunku prac powołuje się trzech członków redaktorów zniesionej komisyi prawniczej.

Urzędnicy Komitetu spadają z etatu na zasadach postanowienia o urzędnikach rosyjskiego pochodzenia.

Petersburg. Petersburski dziennik giełdowy podaje ciekawe szczegóły o zachowaniu się państw na konferencyi londyńskiej. Z dotyczącego artykułu, który zdaje się pochodzić ze źródła urzędowego, okazuje się, iż Austrya, Anglia, Francya i Włochy zgadzały się na przejazd wojennej floty rosyjskiej. Tylko pełnomocnik Prus hr. Bernstorff oświadczył, iż w tej kwestyi zdania swego wyjawić nie może, ponieważ otrzymał on od rządu swego ścisłą instrukcyę, aby na tej konferencyi przeprowadzić ogólne tylko porozumienie mocarstw. Dopiero energiczna postawa i oświadczenie Turcyi, że tylko pod powyższym warunkiem przystanie na zniesienie 14. artykułu traktatu paryskiego doprowadziło do tego, iż pełnomocnicy państw przyjęli II. artykuł traktatu konferencyi londyńskiej według stylizacyi pełnomocnika włoskiego.

— O rezultacie londyńskiej konfereecyi dzienniki rosyjskie rozmaicie przemawiają. Urzędowe organa są bardzo zadowolone, gdyż zdaniem ich Rosya osiągnęła na konferencyi londyńskiej wszystko, czego pragnęła. „Gołos“ jest także bardzo zadowolony, chociaż drażni

go przyznane Turcyi zwierzchnictwo na Czarnem morzu. „Birz. Wied.“ przyznają, że na londyńskiej konferencyi Rosya osiągnęła wielkie korzyści, z których jak najwięcej korzystać nie omieszka, ale przytem twierdzi, że mimo tych ustępstw stanowisko Rosyi na Czarnem morzu nie jest tak świetnem, gdyż w braku silnej floty czarnomorskiej, którąby tam imponować mogła Turcyi, korzyści stają się na razie niemal illuzorycznemi. Zupełnie niezadowolonym z konferencyi londyńskiej jest organ p. Katkowa „Mosk. Wied.“ Dziennikowi temu wydaje się, że prawo przyznane Rosyi na konferencyi londyńskiej jest wcale nieznaczne, gdyż Turcya w każdej chwili może zabronić flocie rosyjskiej przejścia przez Bosfor i Dardanelle. Zdaniem tego dziennika w razie wojny Turcya mogłaby bez przeszkody bombardować południowe porty rosyjskie i pustoszyć południową Rosyę.

Paryż. Według wiadomości nadeszłych do Brukseli z Paryża stan rzeczy pogorsza się coraz bardziej. Komuna, z której łona ustąpiły wszystkie żywioły umiarkowańsze, jest bezwzględną panią stolicy i działa całkiem bezwzględnie. Wszystkich mężczyzn od 18 do 35 lat porywają gwałtem do szeregów; ztąd zbiegostwo młodzieży z Paryża przybiera rozmiary niepraktykowane, co znowu osłabia coraz więcej stronnictwo porządku. Mówią głośno o wprowadzeniu gilotyny i asygnatów z kursem przymusowym. Aresztowania i rewizye są na porządku dziennym. Wszakże wyroków śmierci mało dotąd stosunkowo wykonała komuna, choć się odgraża, że w zamian za każdego rozstrzelonego przez Wersalczyków gwardzistę każe dwóch jeńców z wojsk liniowych rozstrzelać.

„La Verite“ opisuje w ten sposób uwięzienie arcybiskupa paryskiego i innych duchownych:

„Arcybiskupa paryskiego aresztowano wczoraj (4. b. m.) o godzinie 4tej po południu wraz z panną Darboj i całą służbą pałacową, z wyjątkiem tylko żony odzwiernego. Dziś (5. b. m.) uwięziono protonotaryusza apostolskiego msgra. de Sura. O tej samej godzinie poszukiwał jeden z członków komuny wraz z eskortą proboszcza u św. Magdaleny. Widzieliśmy ślady uderzeń na drzwiach. Po wyłamaniu drzwi wpadli gwardziści narodowi do mieszkania msgra. Deguerry, aresztowali, podobnie jak w pałacu arcybiskupim, wszystkich obecnych i zabrali wszystko, co się tylko dało. Było to o godzinie 2giej w nocy. Msgr. Deguerry tymczasem miał czas ubrać się po cywilnemu i ujść wraz z lokajem przez parkan do ogrodu ministerstwa finansów. Wszakże księżyc świecił tak jasno, iż jeden z gwardzistów poznał go tutaj i aresztował. Również aresztowano proboszczów od kościołów św. Augustyna i św. Filipa du Roule. Jezuici zawsze przezorni od dwóch dni schronili się do domku, który posiadają na ustroniu w Moulineaux. Przecież tak ich jak OO. Lazarystów klasztor przy ulicy Sevres spustoszono całkiem. Również i klasztor OO. Dominikanów przy ulicy Jean de Beauvais był nawiedzony przez nieproszonych gości. którzy nie przynieśli mu pożytku. O, przełożonego, oraz o. jezuitę dyrektora w zakładzie nauk przy ulicy des Postes aresztowano.

Florencya. Parlament włoski przed odroczeniem na czas Wielkanocny, przyjął jeszcze po rozprawach, które cały prawie trwały tydzień, ważne prawo, które trzy razy już odrzucone było. Prawo to zaprowadza konieczną od dawna reformę: równy sposób poboru podatków w całem królestwie włoskiem. Najgłówniejszem postanowieniem nowego tego prawa jest to, że pobór stałych podatków państwowych, prowincyonalnych i gminnych poruczа się dzierzawcom, którzy przez gminy na drodze publicznego wywołania obrani, mają staranie o to, by cała w wykazach podatkowych wykazana kwota wpłynęła, za co pobierają pewne ażio. Rząd spodziewa się, że wskutek zaprowadzenia prawa tego dochody z podatków stałych będą daleko większe.

W senacie zainterpelował jeszcze przed feryami znany jenerał Bixio, który nim został żołnierzem, był marynarzem i który dla tego wystąpił ze służby, by objąć dowództwo nad okrętem handlowym, od czego go tylko wypadki ostatniego lata wstrzymały, ministerstwo stanu co do marynarki włoskiej. W długiej przemowie, w której uzasadniał interpelacyę swoją, podał jenerał Bixio pożałowania godny obraz włoskich portów i okrętów kupieckich. Wedle niego zabierają w większych portach jak w Genui i Neapolu okręty wojenne potrzebne dla marynarki kupieckiej miejsce; nowy port w Liwurnie błędnie założony został, do portu w Tarencie większe okręty wcale zawijać nie mogą. Wyspa Sardynia ma tylko przystanie a żadnego portu. Porty sycylijskie zupełnie są zaniedbane. Na port Brindisi, którego znaczenie wzrosło w ostatnich czasach do wysokiego stopnia, wydał rząd już kilka milionów a jednak żaden okręt nie może znieść tamtejszego powietrza bagnistego. Civitavecchii żaden marynarz nie uważa za port a rząd wyrzuciłby swe pieniądze, gdyby ją chciał ufortyfikować; prawdziwemi portami Rzymu są wedle jenerała Bixio Neapol, Santo Stefano, Port Ercole. Orbetello i Talamone. Z tego, co jenerał podał dalej o marynarce kupieckiej. zasługuje na uwagę, że Włochy tylko dziesięć mają okrętów o 1000 beczkach zawartości i tylko siedmdziesiąt o przeszło 700 beczkach; parowców, które prócz węgli zabrać mogą 1000 beczek, jest tylko siedm. W podanej w urzędowej statystyce liczbie 9114 okrętów mieszczą się i barki, któremi się z lądu na okręt lub z okrętu na ląd jeździ.

Ministrowie twierdzili, że wszystkie powyższe i inne jeszcze podania jenerała są co najmniej przesadzone, gdyż marynarka włoska jest wedle nich pod względem zawartości w beczkach trzecią w Europie, że marynarka od r. 1860 do 1870 pomnożyła się w stosunku 8 do 20. Lecz jenerał Bixio obstawał przy swych danych twierdząc, że liczby statystyki urzędowej są sztucznie utworzone pomięszawszy umyślnie marynarkę morską i rzeczną.

Na uwagę zasługuje jeszcze, że jenerał Bixio zapytał się ministerstwa, czy zamierza postarać się o zniżenie taryfy kanału suezkiego lub czy w połączeniu z innemi ile można rządami chce postarać się o abluicyą jego. Dla wyjaśnienia tych zapytań należy przytoczyć, że ministerstwu przedłożono już propozycyę, aby na drodze dyplomatycznej zaprosiło mocarstwa na zebranie, któregoby celem było zakupienie kanału sueskiego od towarzystwa, którego jest własnością, dalej jego zneutralizowanie i zniżenie następnie taryfy jego tak daleko, aby tylko koszta utrzymania pokrywała. Rząd włoski zdaje się przychylać do tej propozycyi; lecz oczekiwać naturalnie będzie chwili sposobnej.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Dnia 4. bm. stawała przed sądem (przew. c. k. radca sądu kraj. p. Wang, oskarz. zastępca prokuratora p. Jastrzębski, obrońca dr. Berliner) szwaczka Konstancya Mejor ze Lwowa, lat mająca 24, wolnego stanu, nie karana.

Oskarzenie prokuratora tak opiewa:

Dnia 31 październ. r. z. przyszła Konstancya Mejor do spólnego pomieszkania dwóch poruczników 41 pułku piechoty a gdy nikogo w domu nie zastała prócz służącego wysłała tego, ażeby o jej przybyciu znać dał jednemu porucznikowi, z którym utrzymywała już od dłuższego czasu znajomość. Gdy służący po chwili powrócił i jej oznajmił, że nie znalazł porucznika, odeszła K. Mejor napisawszy na karteczce, iż odjeżdża do Przemyśla i z tamtąd dopiero za dni kilka powróci. Na drugi dzień rano zrobił jeden z poruczników niemiłe spostrzeżenie, że pieniędzy eraryalnych w kwocie 398 zł., które dniem przedtem odchodząc przed południem z domu do szafki nie zamkniętej był włożył już nie było. Posądzono zaraz K. Mejor o kradzież tych pieniędzy, lecz nikt nie znał ani jej nazwiska, ani pomieszkania. Dopiero po kilku miesiącach udało się z opisu osoby lwowskiej policyi wyśledzić posądzoną o tę kradzież Konstancyę Mejor, u której jednak prócz wiele sukien nowych i bielizny żadnych już pieniędzy nie znaleziono. Konstancya M. wyznała przed sądem, że będąc w pomieszkaniu porucznika, spostrzegła przypadkiem wysuwając szufladkę zwitek pieniędzy, które nie licząc zabrała i dopiero później robiąc sprawunki, przekonała się, że więcej jak 300 zł. zabrała. Sąd skazał Konstancyę M. uwzględniając jej szczere przyznanie się do winy na dwa lata ciężkiego więzienia z postem raz w tygodniu. Zasądzona zapowiedziała rekurs.

(Morderstwo.) W Załasowej w powiecie Tarnowskim zamordowaną została nożem w nocy 2 bm. Domicela Pewuka mieszkająca u swoich rodziców. O popełnienie tej zbrodni podejrzani są ojczym zamordowanej, jego syn i żona. Ojczym bowiem przegrał niedawno w procesie z zamordowaną grunt a w dzień, w którym morderstwo popełnione zostało, wybrał się pozornie na odpust do Kalwaryi, gdy tymczasem pokazało się ze śledztwa, że nigdy nie chodził na odpusty a nawet bardzo rzadko pokazywał się w miejscowym kościele.

(Pożary.) Dnia 23. marca zgorzało w Lityni w pow Drohobyckim, ośm zagród włościańskich. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezab.) wynosi 2840 zł. Dnia 15 marca zgorzała w Medenicach w pow. Drohobyckim, stajnia dworska. Przyczyna pożaru niewiadoma Szkoda (niezabezpiecz.) wynosi 650 zł. D. 3. marca zgorzała w Jałowem w pow. Liskim, stajnia dworska z bydłem. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 2756 zł. Dnia 14. marca zgorzała w Grąziowie w powiecie. Staromiejskim, zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 1000 zł. D. 26 marca zgorzały w Peremiłowie w pow.. Husiatyńskim, dwie zagrody włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 1600 zł. Dnia 26 marca zgorzała w Nadziejowie w powiecie Doliniańskim, zagroda włościańska. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda wynosi 300 zł. Dn. 20 marca zgorzało w Pruchniku w powiecie Jarosławskim, trzy zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda wynosi 1600 zł. Dnia 2. kwietnia zgorzało w Waniowicach w powiecie Samborskim, dwie zagrody włościańskie. Ogień miał być podłożony. Szkoda (zabez.) wynosi 2000 zł. Dnia 23 marca zgorzał w Drohobyczu dom ze sprzętami Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 900 zł. Dnia 25 marca zgorzał w Wistowie w powiecie Kałuskim dom dzierżawcy myta. Ogień był podłożony. Szkoda (niezab.) wynosi 500 zł.

— Bezpośrednia komunikacya pomiędzy Pragą a Karlsbadem otwartą sostanie 25 bm. Codziennie po nadejściu pociągów kolei Busztehradzkiej odchodzić będą kolejowe omnibusy z Saaz do Karlsbadu. Karta jazdy z Pragi do Karlsbadu drugą klasą kosztować będzie 7 zł. 34 ct., a trzecią klasą 5 zł. 64 ct. Podróżni mogą brać ze sobą bez osobnej opłaty 50 funtów cłowych. Z tą komunikacyą omnibusową połączony zostanie bezpośredni obrót przesyłek pospiesznych. Transport takich przesyłek pospiesznych wykonany zostanie w 15 godzinach. Dla transportu wiktuałów ustanowioną została bardzo zniżona taryfa.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu marcu 1871:

	Miejsce targu: Borszczów		Jezierzany		Kudryńce		Mielnica		Skała	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	3	50	4	—	3	35	3	50	4	—
„ żyta	2	25	2	20	2	—	2	20	2	—
„ jęczmienia	2	10	2	—	1	90	2	—	2	—
„ owsa	1	30	1	50	1	25	1	50	1	50
„ grochu	2	—	2	20	1	40	—	—	—	—
„ hreczki	2	—	2	20	1	60	2	—	2	21
„ kukurudzy	2	50	2	25	1	90	2	30	2	50
„ ziemniaków	—	80	—	80	—	60	1	—	—	75
Cetnar siana	2	—	1	50	—	—	2	—	—	—
Sąg drzewa twardego	9	—	10	—	9	—	10	50	9	20
„ „ miękkiego	—	—	9	—	—	—	8	50	—	—
Funt mięsa wołowego	—	15	—	14	—	16	—	14	—	14
Miara wina	—	—	1	20	—	—	—	70	—	75
„ piwa	—	18	—	16	—	16	—	16	—	16
Wyrobnik z wiktem	—	25	—	20	—	20	—	20	—	20
„ bez wiktu	—	50	—	40	—	30	—	40	—	30

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu.“

Londyn, 12. kwietnia. „Standard“ donosi, że Bismark zawiadomił poufnie Anglię i Francyę iż wolałby, aby państwa te nie trzymały w Berlinie dłużej reprezentantów w stopniu ambasadorów.

Wersal, 12. kwietnia przed południem. Wczoraj i dziś rano słaba tylko kanonada dała się słyszeć pod Paryżem. Nic szczególnego nie zaszło.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13 kwietnia.

Hotel George: Pp. Hr. Baworowski W., z Strusowa. — Hr. Zamojski K., z Warszawy. — Dubiński G., z Rosyi. — Teodori G., z Multan. — Kuczanowski M., c. ros. rotm., z Rosyi. — Rader A. c. k. nadpor., z Manasterzysk.

Hotel europejski: Pp. Wesołowski J., adw., z Złoczowa. — Jendrzyjewicz M., z Śniatyna. — Konopacki J., z Chołodrówki. — Ujejscy Edw. i Bron., z Lubszy. — Zawadzki J, z Sutkowic.

Hotel angielski: Pp. Br. Czechowicz M., z Sanoczan. — Dr. Łobaczewski E., adw. i burm., z Przemyśla. — Czuczawa Łukasz, z Oleszowa. — Dombski G., z Kossowy. — Jaworski A, z Skwarzawy. — Petrowicz W., z Przybówki. — Rylski H., z Dłużniowa. — Rylski W., z Uhrynowa. — Tchorznicki K., z Nadyb.

Hotel Langa: Pp. Dögler A., z Kołomyi. — Dr. Rosenberg J., adw., z Stanisławowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13 kwietnia.

Pp. Hr. Badeni W., do Suchorowa. — Br. Abene F., c. k. pułkownik, do Tarnopola. — Reindl A., c. k. major, do Wolicy. — Wittlin J., c. k. kapitan, do Bóbrki. — Issl K., c. k. porucznik do Drohowyża. — Pawelicz M., do Wiednia. — Waygart W. adwokat, do Podlisek. — Bocheński R, do Tarnówki. — Czajkowski Wal., do Świerża. — Jakubowski L., do Krakowa. — Jaroszewski Z., do ros. Podola. — Kozłowski A., do Ochrymowic. — Lossen Otto, do Wiednia. — Łączyńscy Izydor i Stanisław, do Batiltycz. — Puchalski M., do Dworca. — Sasulicz W., do Załucza. — Słonecki B., do Kołomyi. — Teodorowicz M. do Żywaczowa. — Wysłobocki J., do Derewlan. Winnicki T., do Nadycza. — Wiszniowski H, do Dobrzan.

TEATR.

Dziś (przedstaw. polskie) Na dochód Józefa Szymańskiego: „**Poszukuje się nauczyciela!**“ Komedya w 2 aktach przez A. Decourcelle i Jaime, z francuskiego przełożył M. Chrzanowski. — „**Consilium Facultatis**“. Komedya w 1. akcie oryginalnie napisana przez Jana Aleks. hr. Fredrę.

Jutro (przedstawienie niem). Pierwszy występ panny Józefy Frankenberg, pana Frydryka la Fontaine z Würzburga i pana Gustawa Krenn z Gracu. „**Martha, oder der Markt zu Richmond**“. Opera w 4. aktach W. Friedricha. Muzyka F. Flotowa.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą	ze Lwowa do Krakowa	o g.	6	m. 42	rano.
„	„ „	o „	8	„ 7	wieczór.
„	„ do Czerniowiec	o „	8	„ 32	rano.
„	„ „	o „	12	„ 20	w nocy.
„	„ do Brod. i Złoc.	o „	8	„ 52	rano.
„	„ „	o „	11	„ 50	wieczór.
Przychodzą	z Krakowa do Lwowa	o g.	7	m. 37	rano.
„	„ „	o „	11	„ —	wieczór.
„	z Czerniowiec „	o „	7	„ —	rano.
„	„ „	o „	2	„ 30	w nocy.
„	z Brodów i Złoczowa „	o „	7	„ 24	wieczór.
„	„ „	o „	2	„ 50	w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą	do Brodów i Złoczowa	o g.	9	m. 11	rano.
„	„	o „	12	„ 12	wieczór.
Przychodzą	do Lwo. z Brod. i Złocz.	o „	6	„ 53	wieczór.
„	„	o „	2	„ 19	w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński**.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta		Uskuteczn.	sprzedaże	Kurs	przeciętny	Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
		Złote austryackie							
D. 13. kwietnia.									
Akc. gal. kol. żel. K. L.	oprócz kuponu bieżącego	—	—	—	—	261	50	262	75
„ kol. lwow.-czern. Jassy		—	—	—	—	181	—	182	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%		—	—	—	—	117	50	119	
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.		—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.		—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal.									
„ 5% w. a.		—	—	—	—	82	50	83	—
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.		—	—	—	—	72	25	72	75
Banku hip. gal.		—	—	—	—	87	90	88	30
Gal. zakł. kred. włośc.		—	—	—	—	87	—	88	—
Oblig. indemn. gal.		—	—		—	74	40	75	15
„ W. Ks. Krak.		—	—		—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny		—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%		—	—	—	—	—	—	100	50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.		—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „		—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.		—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „		—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski		—	—	—	—	5	80	5	86
„ cesarski		—	—	—	—	5	84	5	90
Napoleondor		—	—	—	—	9	88	9	98
Pół imperyał rosyjski		—	—	—	—	10	3	10	18
Rubel srebrny rosyjski		—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „		—	—	—	—	1	62½	1	63½
Bank. pol. za 100 zł. pol.		—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny		—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe		—	—	—	—	1	84	1	85½
Srebro		—	—	—	—	122	50	123	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. kwietnia 1871.

	(Za 100 zł.) pien.	towar.
1. Dług publiczny.		
A. Państwa.		
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	68.60	69.70
od kwietnia do października po 5%	68.50	68.60
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	282.50	283.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	282.—	283.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	89.50	90.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	95.80	96.—
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	108.—	108.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	125.50	126.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	94.50	95.50
Bukowiny	72.—	72.50
Galicyi	74.60	75.—
Niższej Austryi	96.50	97.—
Siedmiogrodu	74.75	75.25
Węgier	79.70	80.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—
2. Akcye.		
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	266.—	266.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	273.—	273.50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	856.—	860.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	729.—	730.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	595.—	596.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	219.50	220.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2202	2205
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	259.25	259.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	178.75	179.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	414.—	415.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	182.80	183.—
Spółki Borysławskiej á 200 zł. w. a.	—.—	—.—
3. Listy zastawne.	(za 100 zł.)	
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.40	106 60
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	71.75	72.25
„ „ „ po 5%	82.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	87.75	88.25
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	87.50	88.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.70	92.90
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.50	91.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 10) zł. m. k.	91.—	91.25
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	88.50
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	104.—	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.—	—.—
5. Losy.	(za sztukę)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	162.—	162.50
Clarego po 40 zł. m. k.	35.—	36.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.—	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	125.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	105.20	105.30
Augsburg za 100 zł. w p. u.	104.65	104.90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. u.	104.90	105.10
Hamburg za 100 M. B.	92.60	92.80
Londyn za 100 ft. szt.	125.75	125.85
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—
Kurs złota.		
Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.91	5.92
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.—	10.01
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.75	123.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. kwietnia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	70
„ „ w srebrze	68	45
Losy z 1860 roku	96	—
Akcye banku wiedeńskiego	732	—
„ „ kredytowego	277	30
Londyn 10 funtów szterlingów	125	30
Srebro	122	50
Napoleondor	9	97
Dukat	5	90

DZIENNIK URZĘDOWY.

(869 3—3) **Konkurs.**

L. 6198. Przy Dyrekcyi pocztowej we Lwowie jest do obsadzenia posada oficyała III. klasy z roczną płacą 700 zł. i złożeniem kaucyi w kwocie 600 zł. i posada akcesisty II. klasy z płacą 500 zł. — kaucyą 400. zł.

Ubiegający się o te posady mają wnieść podania w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.
Lwów dnia 8. kwietnia 1871.

Concurs.

Nr. 6198. In dem Lemberger Post-Directionsbezirke ist eine Postamts-Offizialsstelle III. Classe mit dem Jahresgehalte von 700 fl. gegen Cautionserlag von 600 fl. und eine Postamts-Acceſſiſtenstelle II. Classe mit dem Jahresgehalte von 500 fl. gegen Cautionserlag von 400 fl. zu beſetzen.

Die Bewerber haben ihre Geſuche, gehörig documentirt, binnen vier Wochen bei der Lemberger Post-Direction einzubringen.

Von der k. k. galiz. Postdirection.
Lemberg, am 8. April 1871.

(876 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5416. Od 20. kwietnia b. r. zmienia się dotychczasowe poczty posłańcze Gorlice-Konieczna cztery razy w tygodniu na codzienne, a równocześnie rozciąga się takowe aż do Zboro w Węgrzech w celu połączenia ich z pocztami między Preszowem kursującemi w następującym porządku:

Z Gorlic codziennie o 4. godzinie rano.
(Łączy się z pocztą z Jasła)
Ze Zboro codziennie o 10. godzinie przed południem.
(Przyłącza się do poczty w Preszowie)
W Zboro codziennie o 9. godzinie 40 min. przed południem.
(Łączy się z pocztą do Preszowa odchodzącą.)
W Gorlicach codziennie o 3. godzinie 40. min. po południu.
(Łączy się z pocztą do Jasła.)

Z c. k. krajowej dyrekcyi poczt.
Lwów, dnia 6. kwietnia 1871.

Kundmachung.

Nr. 5416. Vom 20. April l. J. werden die bisherigen vier Mal wöchentliche Botenfahrten Gorlice-Konieczna auf tägliche vermehrt und bis Zboro in Ungarn zum Anſchluße an die Poſten nach und von Eperies mit nachſtehender Cursordnung ausgedehnt:

Von Gorlice täglich um 4 Uhr Früh.
(Im Anſchluß an die Poſt aus Jasło)
Von Zboro täglich um 10 Uhr Vormittags.
(Anſchluß an die Poſt aus Eperies)
In Zboro täglich um 9 Uhr 40 Min. Vormittags.
(Anſchluß nach Eperies.)
In Gorlice täglich um 3 Uhr 40 M. Nachmittags.
(Anſchluß an die Poſt nach Jasło.)

Von der k. k. galiz. Poſtdirection.
Lemberg am 6. April 1871.

(842 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2807 cyw. C. k. Sąd obwodowy jako handlowo-wekslowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Aleksandra Garbera, że przeciw niemu przez Marcelego Trzetrzewińskiego pod dniem 17. Marca 1871 do l. 2807 prośba o nakaz zapłaty sumy wekslowej 150 złr. w. a. podaną została, i uchwałą z dnia dzisiejszego do tejże liczby nakaz zapłaty tej sumy dopuszczony został, wreszcie że za kuratora niewiadomemu z miejsca pobytu pozwanemu p. adw. Dr. Reger z substytucyą p. adw. Dr Zezulki został ustanowiony.

Przemyśl dnia 29. Marca 1871.

(843 2—3) **Edykt.**

L. 4137. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy odnośnie do edyktu z dnia 24. lutego 1871, do l. 2761 niniejszem wiadomo czyni, że w skutek wniosków przez domniemanych wierzycieli masy konkursowej Małki Horowitz przy terminie 16. marca 1871 poczynionych zarząd tej masy rozbiorowej aż do terminu likwidacyjnego 20. kwietnia 1871 przy dotychczasowym zarządcy Marku Jonasie pozostawiony został.

Zastępcą zarządcy zamianowano Samuela Szrottera, zaś wydziałowymi Nathana Boral, Herzla Boral i Hersza Kindlera kupców Stanisławowskich.

Z c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 31. marca 1871.

(847 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5844. Z dniem 10go kwietnia wchodzi w Łupkowie w powiecie Liskim urząd pocztowy w życie, który się pocztą listową i wartościową, tudzież przekazami pieniężnemi włącznie aż do 100 zł. zajmować i komunikacyę swoją z c. k. urzędem pocztowym w Komańczy zapomocą codziennej jazdy posłańcznej w następującym porządku kursowym utrzymywać będzie:

Z Łupkowa o 4. godzinie 30 m. po południ.
w Komańczy o 6. godz. wieczór.
Z Komańczy o 7. godzinie rano.
w Łupkowie o 8. godz. 30. minut rano,

Tą pocztą posłańczą będzie można posełać przesyłki pieniężne bez ograniczenia wartości, tudzież inne wartościowe aż do wagi 25 funt. pojedyńczej sztuki.

Obręb doręczenia tego urzędu pocztowego ogranicza się tymczasowo na miejscowość Łupków.

Co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. galic. dyrekcyi poczt.
Lwów, dnia 3. kwietnia 1871.

Kundmachung.

Nr. 5844. Mit 10ten April l. J. tritt in der Ortſchaft Łupkow, Liskoer Bezirke ein Poſtamt in Wirkſamkeit, welches ſich mit dem Brief- und Fahrpoſtdienſte, dann dem Anweiſungsgeſchäfte bis einſchließlich 100 fl. befaſſen und ſeine Verbindung mit dem k. k. Poſtamte in Komańcza mittelſt täglicher Botenfahrten unterhalten wird, welche in nachſtehender Ordnung verkehren werden:

Von Łupków 4 Uhr 30 M. Nachmittags.
— in Komańcza 6 Uhr Abends.
Von Komańcza um 7 Uhr Früh.
in Łupkow um 8 Uhr 30 M. Früh.

Mit dieſen Botenfahrten werden Geldſendungen ohne Einſchränkung des Werthes und ſonſtige Fahrpoſtſendungen im Einzelngewichte bis 25 Pfund befördert

Der Beſtellungsbezirk dieſes Poſtamtes wird vorläufig auf die Ortſchaft Łubków eingeſchränkt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Poſtdirection.
Lemberg, den 3. April 1871.

(860) **Edykt.**

Nr. 2822 cyw. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu ustanawia na prośbę masy spadkowej po Majerze Byku w sprawie wekslowej przeciw spadkobiercom po Chaimie Izaaku Pomeranz pto 59 złr 32 ct. w. a. zpn. dla niewiadomej z miejsca pobytu spadkobierczyni Rytki Golde Pomeranz, kuratora w osobie p. adw. Dr. Marksteina na zastępcę p. adw. Dr. Blumenfelda, i o tem Rytkę Goldę Pomeranz niniejszem z tem zawiadamia iżby ustanowionemu kuratorowi potrzebne w powyższej sprawie wyjaśnienie udzieliła, albo jeżeli zechce, innego zastępcę sobie obrała, i o tem Sądowi doniosła.

Tarnopol dnia 8. Marca 1871.

(867 1—3) **Edykt.**

Nr. 1900. Dnia 21. Lipca 1870 r. przytrzymano w Popielnikach i oddano c. k. Sądowi śledczemu w Śniatynie, z kradzierzy pochodzących parę koni a mianowicie:

a. gniadego wałacha 6letniego z białą gwiazdką na czole rasy krajowej,

b. gniadą klacz 6letnią z białym znakiem na grzbiecie i przednich nogach, rasy krajowej, które to konie, gdy właściciel onych dotąd się nie zgłosił — w myśl §§. 356 i 357 p. k. na dniu 17. Marca 1871 r. zlicytowane zostały, — a pozostała po odtrąceniu kosztów utrzymania i wydatków kwota 20 złr. 95 ct. w. a. w tutejszej kasie przechowuje się.

Wzywa się zatem niewiadomego właściciela koni ażeby się w przeciągu roku od czasu ogłoszenia niniejszego edyktu w tutejszym Sądzie zgłosił i prawo swoje wykazał — gdyż wrazie przeciwnym kwota powyższa w myśl §. 358 p. k. na rzecz skarbu kasie rządowej wydaną zostanie.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Stanisławów dnia 27. Marca 1871.

Erkenntniß.

Im Namen Sr. Majeſtät des Kaiſers! Das k. k. Landesgericht in Strafſachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltſchaft, daß der Inhalt des bei A. Switiroch in Wien gedruckten Placates mit der Ueberſchrift „Freiheit Nr. 4" das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 302 St. G. begründe, daher nach Art. V. des Geſetzes vom 15. October 1868 R. G. B. Nr. 142, das Verbot der weiteren Verbreitung dieſer Druckſchrift ausgeſprochen wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafſachen.
Wien, am 6. April 1871. (882)
Schwarz mp. Max Fiſcher mp.

(856 1—3) **Edikt.**

Nr. 15265. Von dem k. k. Landesgerichte zu Lemberg werden diejenigen, welche als Gläubiger an die Verlassenschaft des am 15ten Februar 1871 zu Lemberg ohne letztwilliger Anordnung verstorbenen Schulim Samueli, Eigenthümers eines landtaflichen Gutes Realitäts- und Fabrikbesitzers eine Forderung zu stellen haben, aufgefordert, bei diesem Gerichte, binnen Jahresfrist vom untangesetzten Tage an gerechnet, ihr Gesuch zu überreichen, widrigens denselben an die Verlassenschaft, wenn sie durch Bezahlung der angemeldeten Forderungen erschöpft würde, kein weiterer Anspruch zustände als insoferne Ihnen ein Pfandrecht gebührt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 1. April 1871.

(875 1—3) **Edykt.**

L. 809. C. k. sąd powiatowy w Mikołajowie podaje do wiadomości, że w dniach 5. maja, 2. czerwca i 7. lipca b. r., każdą razą o godzinie 10tej przed południem odbędzie się na miejscu w Żydaczowie sprzedaż publiczna realności pod Nr. 102 i 388 w Żydaczowie położonej, p. Jana Jaworskiego własnej w księgach hipotecznych nie wpisanej.

Ceną wywołania jest wartość szacunkowa w ilości 800 zł. a 10 proc. tej ceny, t. j. kwotę 80 zł. każdy chęć kupienia mający winien złożyć do rąk komisyi licytacyjnej.

Cena kupna winna być złożoną do dni 30tu po doręczeniu i prawomocności uchwały akt licytacyi do wiadomości przyjmującej.

Resztę warunków wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Mikołajów, dnia 24. marca 1871.

(877 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 856. W zakładzie karnym dla mężczyzn i kobiet we Lwowie znajduje się warstat krawiecki zupełnie urządzony, powstający z 350 do 400 ludzi, w którym się już od kilka lat mundury dla wojska sporządzają.

Rzeczony warstat, a mianowicie jego siła robocza i inwentarz wraz z obszernemi salami do roboty jest do wynajęcia, przeto się przedsiębiorców wzywa względem bliższego porozumienia się o warunkach dzierzawy pisemnie lub ustnie zgłosić się do dyrekcyi domu karnego dla mężczyzn we Lwowie.

Lwów, dnia 10. kwietnia 1871.

Kundmachung.

In der k. k. Strafanstalt für Männer und Weiber zu Lemberg befindet sich eine vollständig eingerichtete aus 350 bis 400 Köpfen bestehende Schneiderwerkstätte, in welcher bereits seit mehreren Jahren Militär-Monturen confectionirt werden.

Die genannte Werkstätte beziehungsweise deren Arbeitskraft und Inventar mit den geräumigen Arbeitssälen ist zu verpachten, weßhalb Unternehmungslustige eingeladen werden sich wegen des näheren Uebereinkommens über die Pachtbedingnisse schriftlich oder mündlich an die k. k. Direction der Männerstrafanstalt in Lemberg zu wenden.

Lemberg, am 10. April 1871.

(878 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 13039. W celu zabezpieczenia budowli zachowawczych wykonać się mających w latach 1871, 1872 i 1873 na gościńcach rządowych w okręgu budowniczym Przemyskim odbędzie się dnia 8. maja 1871 o godzinie 12. w południe w c. k. starostwie w Przemyślu licytacya zapomocą ofert.

Cena fiskalna przeznaczonych do wykonania na r. 1871 tychże robót wynosi 7303 zł. 51 ct.

Odnoszące się do nich warunki przeglądnąć można w rzeczonem c. k. starostwie podczas godzin urzędowych, dokąd także oferty zaopatrzone w 5-procentowe wadyum na cały trzyletni przeciąg czasu lub też tylko na rok 1871 z wymienieniem cen nie tylko cyframi ale też i literami najdalej aż do terminu powyżej oznaczonego wniesione być mają.

Oferty spóźnione lub nieułożone według przepisów nie będą uwzględnione

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 8. kwietnia 1871.

(880 1—3) **Edykt.**

L. 19835. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni p. Ludwinie Żerdzińskiej, że przeciw niej Mindel Schaff pod dniem 1. lipca 1868 l. 35291 prośbę o wydanie nakazu zapłacenia sumy wekslowej 480 zł. w. a. z przyn. podała i że nakaz zapłaty tej sumy z przyn. dnia 8. lipca 1868 l. 35291 wydany został.

Ponieważ miejsce pobytu p. Ludwiny Żerdzińskiej nie jest wiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tejże i na jej koszta i szkodę tutejszego pana adwokata Dra. Majewskiego kuratorem mianował, i temuż nakaz zapłaty doręczył.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwaną w należytym czasie osobiście stanąć lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, i po tem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Lwów, dnia 12. kwietnia 1871.

(881 1—3) **Edykt.**

L. 4026. C. k. sąd powiatowy w Andrychowie wzywa z miejsca pobytu i życia niewiadomego Wojciecha Kuzmy z Raczyn, aby się w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego rachując, w sądzie tutejszym celem złożenia deklaracyi do spadku po ś. p. Zofii z Pietrasów Kuzmowej na dniu 24go kwietnia 1864 roku z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia zmarłej zgłosił, w razie bowiem przeciwnym spadek ten ze zgłaszającemi się sukcesorami i kuratorem Stanisławem Kuzmą dla niego ustanowionym przeprowadzonym zostanie.

Z c. k. Sądu powiatowego

Andrychów, dnia 10. września 1870

(883 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 800-Pr. Celem obsadzenia prowizorycznej posady radcy skarbowego przy c. k. galic. prokuratoryi skarbowej z roczną płacą 1800 zł. i VII. klasą dyet, a ewentualnie prowizorycznej posady adjunkta przy tejże prokuratoryi z roczną płacą 1600 zł. lub 1400 zł. rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o te posady mają podania swoje wnieść w ciągu trzech tygodni do c. k. prokuratoryi skarbowej we Lwowie i w takowych udowodnić, że złożyli egzamin adwokacki i egzamin dla wyższej służby konceptowej przy c. k. prokuratoryach skarbowych przepisany, tudzież że językami krajowemi w pismie i w mowie dokładnie władają.

Lwów, dnia 9. kwietnia 1871.

(852 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 7080. C. k. sąd powiatowy w Kołomyi podaje do powszechnej wiadomości, iż w wykonaniu odezwy c. k. sądu powiatowego w Gwoździcu do l. 2065 w celu ściągnienia należytości Hendzla Glatt w kwocie 120 zł. w. a. z przynależytościami odbędzie się w budynku tutejszego sądu na dniu 1. czerwca 1871

„ 28. „ „

„ 6. lipca „

o 10. godz. rano publiczna przymusowa przedaż realn. pod Nr. k. 109 w Korszowie położonej Wasylowi Kumczak własnej, na którą chęć kupna mających z domieszczeniem zaprasza się, iż warunki licytacyi w kancelaryi sądowej przejrzane być mogą.

Z c. k. Sądu powiatowego

Kołomyja, dnia 28. stycznia 1871.

(857 2—3) **Edykt.**

L. 16364. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Józefie i Jadwidze małżonkom Tambornino z życia i miejsca pobytu niewiadomym, tudzież ich z życia, imienia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, że przeciw nim małżonkowie Antoni i Katarzyna Serwaccy z przystąpieniem do pozwu Parysa Maurizio pod dniem 23. marca 1871 l. 16364 pozew o ekstabulacyę ze stanu biernego realności l 153 m. ewikcyi w ks. wł. 19. str 234. l. 19. cięż. prenotowanej wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 2go maja 1871 ustanowionym został.

Ponieważ miejsce pobytu powyższych pozwanych niewiadome jest, a zatem c. k. sąd kraj. do zastępowania i naich koszta i szkodę tutejszego p. adw. Dra. Kornela Hofmana kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, i potem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypiszą.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. kwietnia 1871.

(861 2—3) **Edikt.**

Nr. 4706. Vom Bolechower k. k. Bezirksgerichte wird den, dem Leben und Aufenthaltsorte nach Unbekannten Lipe Lippmann hiemit bekannt gegeben, daß über die Bitte des Israel Hauptmann und Simon Blumenthal gegen ihn, auf der im Grundbuche Dom. Tom. II. pag. 203. n 10. intabulirten Schuldurkunde ddto. Bolechów 24. April 1854 über 42 fl. 42 kr. C. M. der Zahlungsauftrag über 42 fl. 42 kr. C. M. oder 44 fl. 83¼ kr. öst. W. sammt 6 Pct. vom 10. März 1867 laufenden Interessen und der Executionskosten pr. 2 fl. öst. W. unterm 25ten November 1870 Z 4706 erlassen wurde; daß für ihn der Bolechower Insasse Nathan Löwner für Curator bestellt, und ihm der obige Zahlungsauftrag zugestellt wurde; daß es demnach dessen Sache ist, die nöthigen Informationen dem bestellten Curator mitzutheilen, oder statt dessen einen anderen Curator sich zu wählen, und Letzteres dem Gerichte bekannt zu geben.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Bolechów, am 25. November 1870.

(864 2—3) **Edikt.**

Nr. 1238 civ. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird hiemit kundgemacht, daß zur Hereinbringung der dem Andreas Englert zugesprochenen Kosten pr. 12 fl. 13 kr. die exekutive Feilbiethung der dem Andreas Klimczak gehörigen in Lipnik sub Nr. 190 n./117 a. gelegenen Realität am 8. Mai, 9. Juni und 7. Juli 1871 jedesmal um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden wird:

Die in Execution gezogene Realität sub Nr. 190 n./117 a. in Lipnik wird um den gerichtlich erhobenen Schätzungswerth pr. 429 fl. 70 kr. ausgerufen und in den ersten Feilbiethungsterminen nur um oder über dem Schätzungswerthe bei dem drittten aber auch unter demselben verkauft werden, wofern bei den beiden ersten Terminen kein Anboth erzielt würde. Jeder mit Ausnahme des Exequenten, der sich als Meistbiether bei der Versteigerung betheiligen will, hat vor Beginn der Lizitation ein Wadium von 10% des Schätzungswerthes der feilzubiethenden Realität im Baarem oder in Staatspapieren, deren Werth nach dem Tagescurse berechnet wird zu erlegen. Nach Zuschlagung der Realität Nr. 190 n./117 a. in Lipnik werden die erlegten Wadien mit Ausnahme jenes des Erstehers den betreffenden Lizitanten sogleich zurückgestellt

Die übrigen Lizitationsbedingungen können in der Gerichtskanzelei eingesehen werden

Biała den 28. Februar 1871.

(865 2—3) **Edykt.**

Nr. 794. C. k. Sąd powiatowy w Bochni ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie należytości 1500 złr. w. a. zpn. przyznanej od pp. Łukasza i Agnieszki małżonków Kryńskich pp. Karolowi i Łucyi Horubskim wyrokiem tutejszosądowym z dnia 2. Marca 1869 r. L. 2569 cyw. przedsięwziętą zostanie przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod Nr. 456/242 w Bochni położonej pp. Łukasza i Agnieszki małżonków Kryńskich własnością będącej, na sumę 3310 złr. w. a. oszacowanej w trzech terminach a to w dniu 25. Maja 1871, 22. Czerwca 1871 i 20. Lipca 1871 każdą razą o godzinie 10 przed południem w tutejszym Sądzie pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania przy licytacyi stanowić będzie cena szacunkowa aktem oszacowania sądowego de pres. 21. Stycznia 1871 L. 275 w sumie 3310 złr. w. a. wypośrodkowana, niżej której ta realność w pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie — w trzecim zaś terminie sprzedaną będzie i niżej ceny szacunkowej.

2. Mający chęć kupienia obowiązany będzie złożyć do rąk komisarza licytacyę prowadzącego wadyum $^{10}/_{100}$ procent ceny szacunkowej wynoszące tj. sumę 331 złr. w. a. w gotówce lub w listach zastawnych galicyjskich Towarzystwa kredytowego lub też w obligacyach publicznych państwa wedle kursu dziennego podług gazety urzędowej obliczyć się mających.

Bliższe warunki przejrzane być mogą w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Bochnia dnia 10. Marca 1871.

(866 2—3) **Edykt.**

Nr. 1812 cyw. C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu niniejszym edyktem zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Maryannę Sołdczyńską, że przeciw niej Hersz czyli Henryk Ranunkel wniósł pozew o ekstabulacyę ze stanu dłużnego realności Nr. 257 w Nowym Sączu prawa mieszkania, i że w załatwieniu tego pozwu termin do ustnej rozprawy na dzień 28. Czerwca 1871 o godzinie 10 przedpołudniem wyznaczony został.

Ustanawiając dla niej kuratorem p. adwokata Dr. Zielińskiego z substytucyą adw. Dr. Jarosza wzywa się ją, aby na wyznaczonym terminie albo sama stanęła lub kuratorowi potrzebne dowody dostarczyła, lub innego obrońcę sobie wybrała i o tem Sądowi doniosła, ogółem wszystkie do obrony swej dozwolone środki użyła w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sama by sobie przypisać musiała

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz 4. Kwietnia 1871.

(874 2—3) **Edykt.**

Nr. 144 cyw. C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach podaje niniejszem do wiadomości, iż wskutek wezwania c. k. Sądu krajowego krakowskiego z dnia 20. Grudnia 1870 L. 23338 na zaspokojenie procentów 6% od sumy wekslowej 100 złr. od dnia 19. Lutego 1869 aż do dnia zapłaty kapitału — oraz kosztów w kwotach 6 złr. 57 ct., 3 złr. 57 ct., 8 złr. 56 ct i 7 złr. 40 ct. w. a. Hirszowi Perlmann od Andrzeja Szywały przyznanych w drodze publicznej licytacyi w trzech terminach dnia 10. Maja, 6. Czerwca i 4. Lipca 1871 każdego razu o godzinie 10 zrana w c. k. Sądzie tutejszym powiatowym sprzedaną będzie realność włościańska pod Nr. 178 w Woli batorskiej do Jędrzeja Szywały należąca, ciała tabularnego niestanowiąca, składająca się z domu, stajen piwnicy i gruntu objętości dwóch morgów.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 528 złr. niżej której ta realność dopiero na trzecim terminie sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 52 złr. 80 ct.

Bliższe warunki przejrzane być mogą w tutejszej registraturze.

Niepołomice dnia 4. Marca 1871.

(879 2—3) **Kundmachung.**

Nr. 883. Bei dem Oeconomate der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg (Hauptzollamtsgebäude, Łyczakower Gasse) werden am 20 April 1871 von 10 Uhr Vorm verschiedene unbrauchbare Finanzwach-Waffen Rüstungssorten und andere Erfordernisse, als: Feuergewehre, Pistolen, Säbel, Cartuschen, Rummzeug, Zangenpressen, Wasserwagen, Microscopluppen, Brucheisen, Bruchmessing, altes Blech, und dergleichen einer neuerlichen öffentlichen Versteigerung ausgesetzt, und dem Ersteher nach erfolgter Bewilgung der k. k. Finanz-Landes-Direction erfolgt werden, zu welcher Kauflustige hiemit eingeladen werden

Lemberg, am 12. April 1871.

Ogłoszenie.

L. 883. W ekonomacie c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie, (w zabudowaniu urzędu cłowego, ulica Łyczakowska) będą dnia 20 kwietnia 1871 r. od godziny 10. przed południem rozmaite nieużyteczne uzbrojenia przybory i inne należności straży skarbowej, jako to: broń palna, pistolety, pałasze, kartuzy, rzemienie, kleszczoprasy, wodowagi, mikroskopy, ułamki żelaza, mosiądzu i starej blachy i t. p. na ponowną publiczną licytacyę wystawione, a nabywcy dopiero po uzyskanem zezwoleniu c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu wydane zostaną, do której chęć mających kupowania zaprasza się

Lwów dnia 12. kwietnia 1871.

Z drukarni E. Winiarza.